

32001D0914

20.12.2001

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 337/55

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 6. prosince 2001

o přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank zúčastněných členských států od účetního období 2002

(ECB/2001/16)

(2001/914/ES)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále „statut“), a zejména na článek 32 uvedeného statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s článkem 32.1 statutu se měnovými příjmy rozumí příjmy dosažené národními centrálními bankami při uskutečňování úkolů v rámci měnové politiky. Podle článku 32.2 statutu se částka měnových příjmů každé národní centrální banky rovná jejímu ročnímu příjmu z aktiv, která drží jako protihodnotu bankovek v oběhu, a závazků z vkladů úvěrových institucí. Tato aktiva mají národní centrální banky vést odděleně v souladu s obecnými zásadami přijatými Radou guvernérů. Počínaje účetním obdobím 2003 by měly národní centrální banky vést aktiva vyplývající z plnění úkolů měnové politiky odděleně jako aktiva, která drží jako protihodnotu bankovek v oběhu a vkladů úvěrových institucí. V souladu s článkem 32.4 statutu se výše měnových příjmů každé národní centrální banky snižuje o částku rovnající se úrokům, které tato centrální banka platí ze závazků z vkladů úvěrových institucí podle článku 19 statutu.
- (2) Podle článku 32.5 statutu se úhrnný měnový příjem národních centrálních bank mezi ně rozděluje v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu Evropské centrální banky (ECB).
- (3) V souladu s článkem 32.6 a 32.7 statutu je Rada guvernérů ECB oprávněna stanovovat obecné zásady pro vzájemné zúčtování a vypořádání zůstatků vzniklých při přerozdělování měnových příjmů ECB a přijímat veškerá další opatření nezbytná k používání článku 32 statutu.
- (4) Podle článku 10 nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura ⁽¹⁾ uvede ECB a národní centrální banky (dále jen „Eurosystém“) počínaje 1. lednem 2002 do oběhu bankovky znějící na euro. V článku 15 uvedeného nařízení je stanoveno pokračování statutu zákonného platidla bankovek znějících na národní měnovou jednotku po dobu nejdéle šesti měsíců od

konce přechodného období. Rok 2002 by se proto měl považovat za zvláštní rok, jelikož bankovky v oběhu znějící na národní měnové jednotky mohou stále představovat značnou část celkové hodnoty bankovek Euro-systému v oběhu na základě různých pravidel v členských státech. Tato situace je srovnatelná se situací z let 1999 až 2001, a proto by se měly měnové příjmy za účetní období 2002 vypočítávat analogicky k metodě stanovené v rozhodnutí ECB/2000/19 ze dne 3. listopadu 1998, ve znění rozhodnutí ze dne 14. prosince 2000, o přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank zúčastněných členských států a ztrát ECB za účetní období 1999 až 2001 ⁽²⁾, aby bylo zajištěno, že změny v pravidlech pro bankovky v oběhu neovlivní významnou měrou relativní stav příjmů národních centrálních bank. Podle článku 32.3 statutu může Rada guvernérů pro rok 2002 rozhodnout, že měnové příjmy budou odchýleně od článku 32.2 vypočítávány podle jiné metody.

- (5) V čl. 9 odst. 1 obecných zásad ECB/2001/1 ze dne 10. ledna 2001 o některých opatřeních k výměně hotovosti v roce 2002 ⁽³⁾ je stanoveno, že eurobankovky, které jsou předmětem předzásobení úvěrových institucí nebo jejich pověřených zástupců, se účtují na vrub jejich příslušných účtů u národních centrálních bank v nominální hodnotě v souladu s „modelem lineárního účtování na vrub“: jedna třetina předzásobené částky ke dni 2. ledna 2002, další třetina ke dni 23. ledna 2002 a poslední třetina ke dni 30. ledna 2002. Při výpočtu měnových příjmů za rok 2002 se musí brát v úvahu tento „model lineárního účtování na vrub“.
- (6) Toto rozhodnutí souvisí s rozhodnutím ECB/2001/15 ze dne 6. prosince 2001 o vydávání eurobankovek ⁽⁴⁾, v němž se stanoví, že ECB a národní centrální banky vydávají eurobankovky. Rozhodnutím ECB/2001/15 se stanoví přidělování eurobankovek v oběhu národním centrálním bankám v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu ECB. Toto rozhodnutí dále

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 336, 30.12.2000, s. 119.

⁽³⁾ Úř. věst. L 55, 24.2.2001, s. 80.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 337, 20.12.2001, s. 52.

přiděluje ECB 8 % z celkové hodnoty eurobankovek v oběhu. Při přidělování eurobankovek členům Eurosystemu vznikají zůstatky uvnitř Eurosystemu. Úročení zůstatků eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu má přímý dopad na příjmy každého člena Eurosystemu, a proto by mělo být tímto rozhodnutím regulováno. Příjmy ECB z úročení pohledávek uvnitř Eurosystemu za národními centrálními bankami v souvislosti s jejím podílem eurobankovek v oběhu by měly být v témže účetním období, kdy vzniknou, v zásadě rozdělovány mezi národní centrální banky v souladu s rozhodnutími Rady guvernérů v poměru k jejich podílům v klíči pro upisování základního kapitálu.

- (7) Čistý stav pohledávek a závazků uvnitř Eurosystemu v souvislosti s eurobankovkami v oběhu by měl být úročen na základě objektivního kritéria, které definuje hodnotu peněz. V této souvislosti se za vhodnou považuje sazba na hlavní refinanční operace, kterou Eurosystem používá při veřejných nabídkových řízeních na hlavní refinanční operace.
- (8) Čisté závazky uvnitř Eurosystemu týkající se eurobankovek v oběhu by měly být zahrnuty do pasiv pro účely výpočtu měnových příjmů národních centrálních bank podle článku 32.2 statutu, jelikož odpovídají bankovkám v oběhu. Vyrovnání úroků ze stavu eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu bude mít proto za výsledek přerozdělení měnových příjmů Eurosystemu mezi národní centrální banky v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu ECB. Tento stav uvnitř Eurosystemu by měl být upraven tak, aby umožnil postupné přizpůsobování rozvah a účtů zisku a ztráty národních centrálních bank. Základem úprav by měly být hodnoty bankovek v oběhu každé národní centrální banky v období před zavedením eurobankovek. Tyto úpravy by měly brát v úvahu zvláštní okolnosti roku 2002, během nějž mají jednotlivé členské státy různé scénáře přechodu na euro a během nějž zvýší finanční instituce své obvyklé stavy hotovosti na různé úrovně, a měly by platit každý rok podle pevně stanoveného vzorce po dobu nejvýše pěti let.
- (9) Úpravy stavu eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu byly vypočítány tak, aby vyrovnávaly významné změny stavu příjmů národních centrálních bank v důsledku zavedení eurobankovek a následného přerozdělování měnových příjmů. Rada guvernérů rozhodla, že nevyužije možnosti odchylky od článku 32 statutu, kterou povoluje článek 51 statutu.

- (10) Při úpravách stavu eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu se musí přihlížet ke zvláštní situaci Lucemburského velkovévodství, vyplývající z jeho nedávné měnové historie.
- (11) Rada guvernérů ECB přijala toto rozhodnutí v očekávání, že se hospodářské výsledky ECB a její finanční rovnováha, kterou tyto hospodářské výsledky přivodí, po dobu uplatňování článku 4 tohoto rozhodnutí nezmění, a tudíž je Rada guvernérů ECB pevně rozhodnuta, že zajistí zachování režimu podle tohoto rozhodnutí až do 31. prosince 2007,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- a) „zúčastněnými členskými státy“ členské státy, které přijaly jednotnou měnu v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství;
- b) „národními centrálními bankami“ národní centrální banky zúčastněných členských států;
- c) „základnou pasiv“ výše pasiv v rozvaze každé národní centrální banky, blíže určených v příloze I tohoto rozhodnutí;
- d) „odděleně vedená aktiva“ výše aktiv v rozvaze každé národní centrální banky, blíže určených v příloze II tohoto rozhodnutí, která jsou protipoložkami k základně pasiv;
- e) „stavem eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu“ pohledávky a závazky vzniklé mezi národní centrální bankou a ECB a mezi národní centrální bankou a ostatními národními centrálními bankami v důsledku použití článku 4 rozhodnutí ECB/2001/15 ze dne 6. prosince 2001 o vydávání eurobankovek;
- f) „klíčem k upisování základního kapitálu“ procentní podíly, které pro národní centrální banky vyplývají z jejich váhy v klíči podle článku 29.1 statutu, stanovené v rozhodnutí ECB/1998/13 ze dne 1. prosince 1998 o procentních podílech národních centrálních bank v klíči pro základní kapitál Evropské centrální banky ⁽¹⁾;
- g) „úvěrovými institucemi“ úvěrové instituce, na které se vztahuje povinnost minimálních rezerv podle nařízení ECB/1998/15 o uplatňování minimálních rezerv ⁽²⁾, ve znění nařízení ECB/2000/8 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 125, 19.5.1999, s. 33.

⁽²⁾ Úř. věst. L 356, 30.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 229, 9.9.2000, s. 34.

- h) „HR“ harmonizovaná rozvaha podle přílohy IX obecných zásad ECB/2000/18 o právním rámci pro účetnictví a vykazování v Evropském systému centrálních bank, pozměněných dne 15. prosince 1999 a dne 14. prosince 2000 ⁽¹⁾;
- i) „referenční sazbou“ poslední dostupná úroková sazba, které se v Eurosystemu používá ve veřejných nabídkových řízeních pro hlavní refinanční operace podle odstavce 3.1.2 přílohy I obecných zásad ECB/2000/7 ze dne 31. srpna 2000 o nástrojích měnové politiky a postupech v Eurosystemu ⁽²⁾. Pokud probíhá více než jedna hlavní refinanční operace pro účely vyrovnání v týž den, používá se aritmetický průměr sazeb operací, které probíhají souběžně.

Článek 2

Stav eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu

1. Stav eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu se počítá každý měsíc a zachycuje se v účetních knihách ECB a národních centrálních bank v první pracovní den v měsíci s dnem připsání v poslední pracovní den předcházejícího měsíce.

První výpočet stavu eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu podle předchozího pododstavce se provádí pro předzásobené eurobankovky ke dni 2. ledna 2002 s dnem připsání 1. ledna 2002.

2. Stav eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu, včetně stavů vyplývajících z použití článku 4 tohoto rozhodnutí, se úročí referenční sazbou.

3. Úročení podle předchozího odstavce probíhá čtvrtletně prostřednictvím plateb TARGETu.

4. Odchylně od předchozího odstavce probíhá úročení podle odstavce 2 za účetní období 2002 na konci roku.

Článek 3

Metoda měření měnových příjmů

1. V roce 2002 se výše měnových příjmů každé národní centrální banky určuje podle tohoto vzorce:

$$PP = ZP \times RS,$$

přičemž

PP je výše měnových příjmů každé národní centrální banky, které mají být přerozděleny,

ZP je základna pasiv každé národní centrální banky,

RS je referenční sazba.

2. Od roku 2003 se výše měnových příjmů každé národní centrální banky určuje na základě skutečných příjmů, které vyplývají z odděleně vedených aktiv zapsaných v účetních knihách. Výjimku představuje zlato, u kterého se předpokládá, že nevytváří žádný příjem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 33, 2.2.2001, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. L 310, 11.12.2000, s. 1.

3. Pokud hodnota odděleně vedených aktiv národní centrální banky přesáhne hodnotu její základny pasiv nebo je nižší, vyrovná se rozdíl tím, že se na hodnotu rozdílu uplatní průměrná míra návratnosti aktiv odděleně vedených aktiv všech národních centrálních bank dohromady.

Průměrná míra návratnosti se vypočítá takto. Celkové příjmy všech národních centrálních bank z jejich odděleně vedených aktiv, s výjimkou všech příjmů vyplývajících z čistých pohledávek uvnitř Eurosystemu z transakcí TARGETu (příloha II bod A.3) a z čistých pohledávek z eurobankovek v oběhu uvnitř Společenství, včetně pohledávek vyplývajících z použití článku 4 (příloha II bod A.4), se vydělí průměrnou výší celkových odděleně vedených aktiv Eurosystemu. Průměrná míra návratnosti se počítá na 360 dnů.

Článek 4

Úpravy stavu eurobankovek uvnitř Eurosystemu

1. Pro účely výpočtu měnových příjmů se stav eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu upravuje pomocí vyrovnávací částky, která se stanoví podle tohoto vzorce:

$$VČ = (K - P) \times KO,$$

přičemž

VČ je vyrovnávací částka;

K je částka pro každou národní centrální banku, která vyplývá z uplatnění klíče k upisování základního kapitálu na průměrnou hodnotu bankovek v oběhu v období od 1. července 1999 do 30. června 2001,

P je průměrná hodnota bankovek v oběhu pro každou národní centrální banku v období od 1. července 1999 do 30. června 2001,

KO je následující koeficient pro každé účetní období:

Účetní období	Koeficient
2002	1
2003	0,8606735
2004	0,7013472
2005	0,5334835
2006	0,3598237
2007	0,1817225

2. Souhrn vyrovnávacích částek národních centrálních bank se rovná 0.

3. Vyrovnávací částky a účetní položky k jejich vyrovnání se zachycují na oddělených účtech každé národní centrální banky uvnitř Euro systému s dnem připsání 1. ledna v první pracovní den každého roku. Účetní položky k vyrovnání vyrovnávacích částek se neúročí.

4. Jestliže hodnota eurobankovek, které Banque centrale du Luxembourg uvede do oběhu v roce 2002, přesáhne průměrnou hodnotu jejich bankovek v oběhu během období od 1. července 1999 do 30. června 2001 alespoň o 25 %, představuje písmeno P ve vzorci podle odstavce 1 pro Banque centrale du Luxembourg hodnotu bankovek, které tato banka uvedla do oběhu v roce 2002 do maximální výše 2,2 miliard eur. Po uplatnění této odchylky se všechny vyrovnávací částky vypočtené na základě čl. 4 odst. 1 na konci roku 2002 zpětně upraví, aby bylo zajištěno, že odstavec 2 bude dodržen. Tyto zpětné úpravy se provedou poměrně podle klíče k upisování základního kapitálu.

5. V případě mimořádných událostí souvisejících se změnami pravidel oběhu bankovek podle přílohy III tohoto rozhodnutí se odchýlně od odstavce 1 stav eurobankovek v oběhu uvnitř Euro systému u každé národní centrální banky upravuje postupem podle zmíněné přílohy.

6. Použitelnost úpravy stavu eurobankovek uvnitř Euro systému stanovené v tomto článku končí dnem 1. ledna 2008.

Článek 5

Výpočet a přerozdělení měnových příjmů

1. Výpočet měnových příjmů národních centrálních bank provádí ECB každý den. Výpočet se zakládá na účetních údajích, které ECB poskytují národní centrální banky. ECB informuje národní centrální banky o úhrnných částkách za každé čtvrtletí.

2. Výše měnových příjmů národních centrálních bank se snižuje o částku, která se rovná naběhlým úrokům nebo úrokům zaplaceným z pasiv zahrnutých do základny pasiv, v souladu s rozhodnutím Rady guvernérů ECB podle čl. 32.4 druhého pododstavce statutu.

3. Přerozdělování úhrnného měnového příjmu všech národních centrálních bank podle klíče k upisování základního kapitálu probíhá na konci každého účetního období.

Článek 6

Závěrečná ustanovení

1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2002.

2. Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 6. prosince 2001.

Za Radu guvernérů ECB
Willem F. DUISENBERG

PŘÍLOHA I

STRUKTURA ZÁKLADNY PASIV

A. Do základny pasiv se zahrnují výhradně tyto položky:

1. bankovky v oběhu

V účetním období 2002 pro účely této přílohy a pro každou národní centrální banku „bankovky v oběhu“:

- i) zahrnují rovněž bankovky, které vydala a které znějí na národní měnovou jednotku, a
- ii) se snižují o hodnotu neúročených úvěrů v souvislosti s eurobankovkami, které byly předmětem předzásobení a které ještě nebyly připsány na vrub (část aktivní položky 6 harmonizované rozvahy (dále jen HR)).

Počínaje účetním obdobím 2003 zahrnují „bankovky v oběhu“ pro účely této přílohy a pro každou národní centrální banku výhradně bankovky znějící na euro;

2. závazky k úvěrovým institucím v eurozóně související s měnovou politikou a znějící na euro, včetně

- a) běžných účtů včetně požadavků na minimální rezervy podle článku 19.1 statutu (pasivní položka 2.1 HR),
- b) vkladů v rámci systému vkladů Eurosystemu (pasivní položka 2.2 HR),
- c) termínovaných vkladů (pasivní položka 2.3 HR),
- d) pasiv z operací jemného dolaďování ve formě časově limitovaných transakcí (pasivní položka 2.4 HR),
- e) vkladů souvisejících s marginálními požadavky (pasivní položka 2.5 HR);

3. pasiva národních centrálních bank uvnitř Eurosystemu vyplývající z emise vlastních směnek pro ECB ke krytí emise dluhopisů ECB podle kapitoly 3.3 přílohy I obecných zásad ECB/2000/7 (pasivní položka 10.2 HR);

4. čistá pasiva uvnitř Eurosystemu z transakcí TARGETu (část pasivní položky 10.3 HR);

5. čistá pasiva uvnitř Eurosystemu z eurobankovek v oběhu, včetně těch, která vyplývají z použití článku 4 tohoto rozhodnutí.

B. Výše základny pasiv národních centrálních bank se počítá v souladu s harmonizovanými účetními zásadami a pravidly stanovenými v obecných zásadách ECB/2000/18 o právním rámci pro účetnictví a vykazování v Evropském systému centrálních bank, pozměněných dne 15. prosince 1999 a dne 14. prosince 2000 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 33, 2.2.2001, s. 21.

PŘÍLOHA II

ODDĚLENĚ VEDENÁ AKTIVA

A. Odděleně vedená aktiva zahrnují výhradně tyto položky:

1. úvěry úvěrovým institucím v eurozóně související s měnovou politikou a znející na euro (aktivní položka 5 harmonizované rozvahy (dále jen HR)),
2. pohledávky uvnitř Euro systému z převodu měnových rezerv kromě zlata na ECB podle článku 30 statutu (část aktivní položky 9.2 HR),
3. čisté pohledávky uvnitř Euro systému z transakcí TARGETu (část aktivní položky 9.4 HR),
4. čistá aktiva uvnitř Euro systému z eurobankovek v oběhu, včetně těch, která vyplývají z uplatňování článku 4 tohoto rozhodnutí;
5. zlato včetně zlatých pohledávek za ECB ve výši umožňující každé národní centrální bance vést odděleně část svého zlata, odpovídající uplatnění jejího podílu v klíči k upisování základního kapitálu na celkovou výši zlata odděleně vedeného všemi národními centrálními bankami (aktivní položka 1 a část aktivní položky 9.2 HR).

Pro účely tohoto rozhodnutí se alespoň do výpočtu měnových příjmů za účetní období 2007 zlato oceňuje cenou zlata v eurech za jednu ryzí unci k 31. prosinci 2002.

B. Hodnota odděleně vedených aktiv národních centrálních bank se počítá v souladu s harmonizovanými účetními zásadami a pravidly stanovenými v obecných zásadách ECB/2000/18 o právním rámci pro účetnictví a vykazování v Evropském systému centrálních bank, pozměněných dne 15. prosince 1999 a dne 14. prosince 2000 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 33, 2.2.2001, s. 21.

PŘÍLOHA III

ZVLÁŠTNÍ ÚPRAVY V PŘÍPADĚ MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ

A. První úprava v případě mimořádných událostí

Je-li celkový průměr bankovek v oběhu v roce 2002 nižší než celkový průměr bankovek znějících na národní měnu každého členského státu, který přijal euro, v období od 1. července 1999 do 30. června 2001, snižuje se koeficient (KO) pro účetní období 2002 v souladu s čl. 4 odst. 1 se zpětným účinkem v témže poměru jako pokles celkového průměru bankovek v oběhu.

Po snížení nesmí být koeficient nižší než 0,8606735. Při uplatnění této odchylky se ke každé vyrovnávací částce národních centrálních bank pro účetní období 2004, 2005, 2006 a 2007 podle čl. 4 odst. 1 přičte jedna čtvrtina výsledného snížení vyrovnávací částky (VČ) národních centrálních bank v účetním období 2002.

B. Druhá úprava v případě mimořádných událostí

Pokud ty národní centrální banky, jejichž vyrovnávací částka podle čl. 4 odst. 1 je kladné číslo, platí čisté úroky ze stavu bankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu, které po přičtení k položce „hospodářský výsledek sumy měnových příjmů“ v účtu zisku a ztráty na konci příslušného roku vedou k čistým výdajům, snižuje se koeficient (KO) pro účetní období 2002 v souladu s čl. 4 odst. 1 do té míry, která je nezbytná pro odstranění této okolnosti.

Po snížení nesmí být koeficient nižší než 0,8606735. Při uplatnění této odchylky se ke každé vyrovnávací částce národních centrálních bank pro účetní období 2004, 2005, 2006 a 2007 podle čl. 4 odst. 1 přičte jedna čtvrtina výsledného snížení vyrovnávací částky (VČ) národních centrálních bank v účetním období 2002.
